

а затова съученици-ти му кръстихъ имя Оса, което изражаваше душевнѣ-тѣ му склонность, и което му остана прѣзъ всичкый му животъ.

Той мало по малу хванѣ да завижда на всичкы-ты удовольствія, които можяхъ да имѣтъ дружина-та му; всякога отъ зависть гледаше да ны растурия игры-ты, затова найпослѣ ся принуди учитель-тѣ да го дрѣжи запрѣнѣ, кога мы играемъ. Това го още повече ядоса, и скръбь-та му, зашто мы имаме удовольствіе, не го оставяше да внимава и въ урокы-ты си. Оттова никога, кога го пытахъ, не можаше да ся отговори, както другы-ти ся отговаряхме. Разумѣвася, че учителя-ти остояхъ отъ насъ всякога благодарни, а отъ него недоволни. Друга за скръбь причина!

Тая негова страсть растяше изъ день въ день, отъ степень на степень, така что слѣдъ много время ничто полезно не можѣ да научи; заштото душа-та му всякога болѣяше и безпокояшеся. По той начинъ преминѣ найдобро-то время отъ младость-тѣ си, безъ да научи нѣкожъ наукъ, която да му послужи послѣ за ползъ въ живота. Затова всякога трѣбваше да скръби, като гледаше, че никой не иска да има съ него сношеніе; заштото всякой ся бояше и вардяше отъ него. Учителя-ти като гледахъ, че не пріима исправленіе, и какво нѣма да научи ничто, испѣдихъ го.

Оскръбенный му баща поиска да го испрати въ